ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ.

Ἐν Τρικκάλοις τῇ 12 αὐγούστου 1948

Ἀγαπητέμοι Ὑστρί,

Χαίρετε.

Ὑγιαίνομεν ὑγιαίνητε.

Ἐκαλήθευσε ἡ δέκοισμον καί ἡ Ἑλλάς ἐδέθη εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν ἅρμα ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀμερικανοί πολὺ βραδεῖς, ἡ Ἑλλάς μάχεται ὄχι μόνον διὰ τὸν ἑαυτούτης ἀλλὰ δ' ὅλα τὰ ἐλεύθερα ἔθνη ἡ τιτανομαχία τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου εἶναι ἀνυπέρα περιγραφῆ νὰ κυγαίνῃ μὲ τὴν χειρομβοβίδα στὸ χαράκωμα τοῦ Γραμμου (εἰδυμοῦ τοῦ Κόγιακα) νὰ βγάλῃ τὸν ὀχυρωμένο ἀντάρτη οὐσία κρεπιώτην τῆς Ῥωσσίας.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θέλει ὅλα διότι τὰ πήρανε οἱ Γερμανοιταλοί καὶ μετέπειτα τὸ ΕΑΜ καὶ σήμερα μὲ τὸ κλαγονύμετρο μᾶς τὰ δίδουνε οἱ Ἀμερικανοί

Ἡ Ἑλλάδα θέλει κρατιώτην Διοικητὴν ἀλλὰ Ἕλληνα νὰ θέσῃ τέρμα στὸν ἐσκληρικόν τουλάχιστον τομέα χρεωκόπησε ὁ Κοινοβουλευτισμὸς μᾶς ἐμποδίζουν οἱ Ἀμερικανοί κατὰ δὲν ἐξεκαθερίσθη τὸ μετόπισθεν ἀπὸ τὴν Κομμουνιστάς, κάθε ἡμέρα λείπουν 50-100 Ἕλληνες γιὰ τὸ θεὸ ἔπη κότε

#

αὐτὴ ἡ εἰσορραγία προχθὲς ἐβρόντησα τὴν ὥρα 2 ἀξημερὸν
μπρὸς τζαμάρια μου χιὴ ὄψη ασπρόμαυρη ἐγὼ τὴ ἔβγαλα
φωτιά, ἡ φωβέρα θέλει νὰ βουλιάξη ἀπὸ λουλούδια καὶ
ἐξόδους ἔχει λουλούδια παντοῦ μπρὸς νὰ δοκίμη, ἡ ἀλογαριὰ
δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ σηκώσῃ τὴν ἀτσαλμαχοὶ ἀγωνιοπαλεύκαλοι
τὰ μεγάλα τοῦ Ἐσταμπόλ τὸ 1939.

Σήμερα δὲν εἶναι οἱ λεφτὰ οἱ μπαλάντες τοῦ σταυροῦ μου
οἱ μπαλάντες τοῦτοι ἐσὶ ἀδελφοὶ ποὺ ἔχω τὸ αὐτερὸ θεό.
μου ἀφορᾶ ἡ σήμερα σπανιώτερα θυμοσοφίας θὰ ὁλοκλή
δὲν μπορῶ νὰ ἀγάπησα, ἡ ἐξωτερία, ἡ δημοκρατία.
ἡ Πόλη εἶναι ὡραία πόλη, πολιτικοὶ εἶν 3 θεῖοι ἀπὸ τὰ λέβη
μου ἡ μὰ Κυριακὴ. δέχου χαμογελῶ διὰ μὰ ὁμορ-
φιὰ μου.

Πολὺ ναὶ σὲ ἀγαπῶ χωρὶς δόξα σου χρέος τὰ ποιὸ ἀνήμερα ἡμέρα
ἐδῶ φτιὰ ἡ ὥρα μονὰ τὴ δουλειὰ ἐν ὥρα νὰ ἐξέρῃ
ἀλλὰ ἔχουσες ἐδῶ τὰ ἀμπελόβουνα ἀλλὰ λίγο αὐτὸ μὲ βίωνε
ἔχει χαμογελῶ διὰ μὰ ἀνακαίνια ἐμπλουτεῖ ποδήλατο
πάμε ἡ Πόλη εἰλικρινὰ θὰ βένομε,
ὁ θεοβένομε λειμῶνα ἡ Πόλη.

Μὲ ἀγάπη ἀνορμὴ καὶ λιβεσμὸν

Ἀλ Βρεπέρης